

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 009682 17 Už
Banjaluka, 04.03.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ž.V. i B.V., obojica iz B., Ulica ..., koje zastupa punomoćnik S. M., advokat iz B., ... (u daljem tekstu: tužioci), protiv akta broj ... od 03.05.2012. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu odlučivanja o troškovima upravnog spora, odlučujući o žalbi tužilaca izjavljenoj protiv stava 2. izreke rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 16 U 3 od 07.07.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.03.2020. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 16 U 3 od 07.07.2017. godine ukida u stavu 2. izreke i predmet se u ovom dijelu vraća na ponovni postupak tom sudu.

O zahtjevu tužilaca za nadoknadu troškova žalbenog postupka odlučiće Okružni sud u Banjaluci.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem (stavom 1. izreke) usvaja se zahtjev tužilaca za „dodjelu” troškova postupka ulaganja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 15 U 2 od 19.10.2015. godine u iznosu od 2.087,50 KM i nalaže se tuženom da tužiocima te troškove isplati u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se ostalom dijelu zahtjev tužilaca odbija, a (stavom 2. izreke) odbacuje se prijedlog tužilaca za uvažavanje zahtjeva za „dodjelu“ troškova ulaganja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude tog suda broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine.

Donoseći odluku kao u stavu 2. izreke rješenja koja je jedina predmet pobijanja, odnosno odbacujući prijedlog tužilaca za donošenje dopunske odluke o troškovima koje su oni imali povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine, sud iznosi da su tužioci dana 15.06.2017. godine, shodno odredbi člana 192. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03-61/13 - u daljem tekstu: ZPP), podnijeli prijedlog za donošenje dopunske odluke kojom bi im se dosudili i ovi troškovi, a koji prijedlog je po utvrđenju suda podnesen neblagovremeno. Obrazlažući ovaj stav sud navodi da su tužioci prijedlog podnijeli dana 15.06.2017. godine, a da su presudu nižestepenog suda broj 11 0 U 009682 15 U 2 od 19.10.2015. godine primili putem punomoćnika 20.10.2015. godine, zbog čega im je nesporno protekao rok iz odredbe člana 192. ZPP u kojem su mogli tražiti donošenje dopunske odluke u vezi sa troškovima nastalim povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude od 31.05.2013. godine.

Blagovremeno podnesenom žalbom tužioci pobijaju stav 2. izreke rješenja ističući da je odluka nižestepenog suda u ovom dijelu nezakonita. Iznose da je sud obrazlažući odluku u ovom dijelu dao argument da je tužiocima u odnosu na prijedlog za naknadu troškova nastalih povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine, protekao rok propisan odredbom člana 192. ZPP, obzirom da im je presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 15 U 2 od 19.10.2015. godine dostavljena dana 20.10.2015. godine, koje zaključivanje suda nije pravilno. Tom presudom od 19.10.2015. godine njihova tužba je odbijena u cjelosti, kako u odnosu na meritum, tako i u odnosu na troškove upravnog spora. Stoga tužioci tada i nisu mogli zahtijevati donošenje dopunske odluke, budući da je tom presudom sud odlučio o podnesenoj tužbi odbijajući je, što znači da oni u toj fazi postupka nisu uspjeli u upravnom sporu. Kako je njihova tužba tek presudom Okružnog suda u Banjaluci od 19.04.2007. godine uvažena u odnosu na pobijani upravni akt i kako im je ta presuda dostavljena 18.05.2017. godine, tek od tog dana im se ima računati rok u kojem prema odredbi člana 192. ZPP imaju pravo zahtijevati donošenje dopunske odluke u odnosu na sva potraživanja istaknuta u ovom upravnom sporu, a o kojima sud nije odlučio u toj presudi. Budući da su tužioci blagovremeno, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude od 19.04.2017. godine, podnijeli sudu prijedlog za donošenje dopunske odluke o troškovima koji su potraživani u dva zahtjeva za vanredno preispitivanje ranijih presuda koje je uvažio Vrhovni sud Republike Srpske, to je upravo Okružni sud u Banjaluci bio dužan usvojiti takav zahtjev za nadoknadom troškova u cijelosti, a ne na način kako je odlučeno u stavu 2. izreke rješenja. Zaključuju da je nižestepeni sud odlučujući kao u stavu 2. izreke povrijedio pravila postupka, pa predlažu da ovaj sud žalbu uvaži i rješenje preinači u pobijanom dijelu na način da usvoji prijedlog tužilaca, te da im dosudi i troškove koje su imali povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine u ukupnom iznosu od 2.087,50 KM, sve uvećano za trošak sastava ove žalbe od strane advokata u ukupnom iznosu od 1.687,50 KM shodno priloženom troškovniku, sa taksom na žalbu i odluku po žalbi „prema odluci suda“.

Tuženi u odgovoru na žalbu navodi da je istu pažljivo razmotrio i da predlaže da se žalba odbije kao neosnovana.

Odlučeno je kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da su tužioci dana 15.06.2017. godine, u roku od 30 dana od dana prijema presude nižestepenog suda od 19.04.2017. godine, koja im je uručena 18.05.2017. godine, a sa kojom su uspjeli sa tužbom u upravnom sporu protiv akta tuženog od 03.05.2012. godine, podnijeli prijedlog za donošenje dopunske odluke u vezi sa troškovima ovog upravnog spora pozivajući se na odredbu člana 192. ZPP, koji se u upravnom sporu primjenjuje u smislu odredbe člana 48. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS).

Prijedlogom za donošenje dopunske odluke tužioci su tražili da im se dosude cjelokupni troškovi upravnog spora, konkretno navodeći da se to odnosi na blagovremeno potraživane troškove izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine, te troškove izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 15 U 2 od 19.10.2015. godine, koje obje presude je usvajanjem zahtjeva tužilaca za vanredno preispitivanje ukinuo Vrhovni sud Republike Srpske odlukama od 28.05.2015. godine i 25.05.2016. godine.

Postupajući po prijedlogu tužilaca za donošenje dopunske odluke, nižestepeni sud stavom 1. izreke rješenja koja nije predmet pobijanja tužiocima dosuđuje troškove nastale povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude 11 0 U 009682 15 U 2 od 19.10.2015. godine, a stavom 2. izreke rješenja odbacuje prijedlog tužilaca za donošenje dopunske odluke o troškovima koje su oni imali povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine obrazlažući da prijedlog za donošenje odluke u vezi sa troškovima iz stava 2. izreke nije blagovremeno podnesen.

Odluka nižestepenog suda u stavu 2. izreke rješenja nije zakonita iz razloga na koje pravilno ukazuju tužioci u žalbi. Obrazlažući tu odluku sud navodi da su tužioci presudu od 19.10.2015. godine primili dana 20.10.2015. godine, zbog čega im je „nesporno protekao rok za podnošenje prijedloga za donošenje dopunske odluke propisan odredbom člana 192. ZPP“, koji zaključak nije zasnovan na zakonu, jer nije jasno, a ni obrazloženo zašto sud tužiocima rok za podnošenje prijedloga za donošenje dopunske odluke vezano za troškove nastale povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje presude od 31.05.2013. godine, računa počev od dana prijema presude od 19.10.2015. godine. Ispravno tužioci ukazuju da je ovom presudom od 19.10.2015. godine njihova tužba bila odbijena, kao i prethodnom presudom od 31.05.2013. godine, te da su tek sa donošenjem presude nižestepenog suda od 19.04.2017. godine uspjeli sa tužbom u ovom upravnom sporu protiv osporenog akta tuženog od 03.05.2012. godine, a što im shodno odredbama člana 49. i 49a. stav 1. ZUS pruža mogućnost dosuđivanja cjelokupnih troškova upravnog spora na teret suprotne strane. Dakle, ne samo troškova sastava tužbe od strane advokata i takse na tužbu i presudu koji su im dosuđeni presudom nižestepenog suda od 19.04.2017. godine, već i troškova nastalih povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje obje ranije presude nižestepenog suda od 31.05.2013. godine i od 19.10.2015. godine, koje je ukinuo ovaj Vrhovni sud Republike Srpske odlukama od 28.05.2015. godine i 25.05.2016. godine, jer su to sve troškovi jednog (jedinstvenog) spora pokrenutog tužbom podnesenom dana 15.06.2012. godine, koji je nesporno okončan u korist tužilaca.

Stoga je nezakonito postupio sud kada je stavom 2. izreke rješenja odbacio kao neblagovremen prijedlog tužilaca za donošenje dopunske odluke u vezi sa troškovima nastalim povodom izjavljivanja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude broj 11 0 U 009682 12 U od 31.05.2013. godine, jer je isti blagovremeno podnesen, kako se prethodno izjasnio ovaj sud, a na šta se osnovano ukazuje žalbom.

Kod takvog stanja stvari, a iz naprijed navedenih razloga, na osnovu odredbe člana 235. tačka 3. ZPP u vezi sa odredbom člana 48. ZUS, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja, odnosno žalba je uvažena i rješenje u stavu 2. izreke ukinuto, te je predmet u ovom dijelu vraćen na ponovni postupak nižestepenom sudu u kojem će isti shodno uputama ovog suda donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku, a u okviru kojeg postupka će odlučiti i o troškovima koje su tužioci potraživali po osnovu izjavljivanja ove žalbe.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podraščić